

Страшно впасти у кайдани,
Умирать в неволі.
А ще гірше – спати, спати
І спати на волі.

Тарас Шевченко

Герої Небесної Сотні

Там смерть за вами по п'ятам ходила,
Дивилась в очі, цілуvalа в лоб,
Шукала собі милого, та й одружила,
Стеливши м'яко, застелила гроб...

І білим птахом вже душа звільнилась,
Піднявшись в небо до пташиних зграй,
Не знавши наших сліз, та й веселилась,
Крилом махнувши – полетіла в рай...

Розділ I

РЕВОЛЮЦІЯ ГІДНОСТІ

Призупинення урядом процесу підготовки до підписання Угоди про асоціацію між Україною та Євросоюзом спричинили масові обурення. Саме тоді народ України проявив активну громадську позицію та вийшов на Майдан Незалежності з мирними протестами проти політики діючого уряду.

У ніч на 30 листопада 2013 року, коли на Майдані знаходилось близько 400 осіб (більшість з них - студенти) спецпідрозділ «Беркут» здійснив силовий розгін протестувальників. За офіційними даними Генеральної прокуратури внаслідок розгону було травмовано 79 осіб.

Силовий розгін Майдану став переламною подією, яка спричинила нову хвилю обурення. Тепер на Майдан приїжджають люди з усієї країни.

Вдень створено Штаб національного спротиву, який розміщено у Будинку профспілок України. Саме 30 листопада 2013 року вважається початком Революції Гідності.

За результатами опитування Асоціації політичних психологів України та Інституту соціальної та політичної психології Національної академії педагогічних наук України, 70% учасників протестів вийшли на Майдан через події в ніч на 30 листопада.

Протягом грудня 2013 – січня 2014 року протести тривають. Діючий уряд намагається зупинити хвилю протестів, проводяться «круглі столи» з очільниками опозиційного руху Майдану, але безрезультатно.

**ЗМІНЮЄМО КРАЇНУ.
ПЕРЕПРОШУЄМО ЗА
НЕЗРУЧНОСТІ**

16 січня 2014 року Верховною Радою прийнято пакет «Законів про диктатуру», які обмежували права громадян та давали владі свободу дій у сфері покарання учасників акцій протесту.

Мирне протестування переходить у збройне протистояння. Активісти Майдану, озброєні камінням та «коктейлями Молотова», стояли проти спецпідрозділів, озброєних вогнепальною зброєю. Ситуація у Києві загострюється, з'являються перші жертви протистояння.

Спецпідрозділи переходять у наступ та атакують барикади мітингувальників. У ході перемовин 22 січня не досягнуто жодних домовленостей. Майдан готовий йти у наступ.

25 січня влада пропонує змінити закони, прийняті 16 січня, звільнити затриманих, звільнити від відповідальності всіх учасників протестів, повернути Конституцію 2004 року та сформувати виборчу комісію. Протестувальники не прийняли запропоноване та розширили свої позиції.

Станом на 25 січня 2014 року налічувалось близько 50-ти загиблих, зниклих та затриманих протестувальників. Кількість поранених сягала до 1,5 тисяч осіб.

27 січня у Києві сформовано тимчасову владу, позиції діючого уряду значно послаблені. Наступного дня Президент України підписує Указ про відставку Прем'єр-міністра та Кабінету Міністрів України. Верховна Рада скасовує 9 з 11 законів, прийнятих 16 січня, які обмежували права громадян. 29 січня прийнято законопроект про амністію, який звільняє від відповідальності мирних мітингувальників за умови звільнення адміністративних будівель.

16 лютого на вулицях
Києва частково
розібрані барикади,
звільнені
адміністративні будівлі.

Розгляд змін до
Конституції України
призначено на 18
лютого.

Штаб національного
спротиву приймає
рішення про мирну ходу
18 лютого, «Правий
сектор» наказує перейти
своїм загонам у стан
повної готовності.

18 лютого мирна хода перетворюється на криваве побоїще. Коли протестувальники наблизувалися до будівлі Верховної Ради, їх зустріли водометами та газом, оточили та розділили на декілька груп.

Протистояння набуває жорсткого характеру, спецпідрозділи застосовують вогнепальну зброю та бронетехніку. Гинуть люди з обох боків. В ніч на 19 лютого штурмують ОДА, відділи МВС та управління СБУ у трьох областях України (Львів, Івано-Франківськ, Тернопіль).

Ранок 19 лютого – кількість загиблих становить 25 осіб, з них 9 - співробітники силових структур, 16 – активісти Майдану. Протистояння триває 17 годин, на Майдані - близько 400 бійців спецпідрозділів, на підтримку протестантів приїжджають активісти зі Львова та Тернополя.

20 лютого – Майдан переходить у наступ, спецпідрозділи відступають. Протестанти відновлюють позиції, втрачені 18 лютого.

Найжорстокіші протистояння відбувались на вул. Інститутській, снайпери активно обстрілювали активістів, загинуло більше 50 осіб. Протестанти оточують бійців спецпідрозділів, останні починають здаватись.

Тим часом лави Партиї Регіонів залишають 12 депутатів. На Західній Україні штурмують будівлі СБУ, МВС та Прокуратури. Увечері Верховна Рада (переважно опозиція) приймає Постанову про виведення всіх силових структур з Майдану та визнає їх дії незаконними. Обидві сторони повинні скласти зброю протягом 24 годин.

21-22 лютого Верховна Рада повертає в дію Конституцію 2004 року, ще 19 депутатів залишають лави Партії Регіонів. 328 депутатів Верховної Ради голосують за усунення Віктора Януковича з посади Президента України.

НЕБЕСНА СОТНІЯ

Події в Україні з листопада 2013 до лютого 2014 року увійшли в історію як Революція Гідності. Саме в цей час український народ відстоював свої права ціною власного життя. Кількість загиблих під час протистояння перевищує сто осіб. Український народ дав їм ім'я - Герої Небесної Сотні.

Розділ II. Вшанування пам'яті Героїв Небесної Сотні

03 листопада 2014 року Указом Президента України засновано державну нагороду – орден Героїв Небесної Сотні. Орденом нагороджено трьох активістів Майдану.

ЕСКІЗ
знака ордена Героїв Небесної Сотні
(I місце за результатами всеукраїнського конкурсу)

мініатюра
ордена

планка
ордини

Указами Президента України від 21.11.2014 № 890/2014 та від 20.02.2015 № 94/2015 «Про присвоєння звання Герой України» 104-ом активістам посмертно присвоєно звання Герой України.

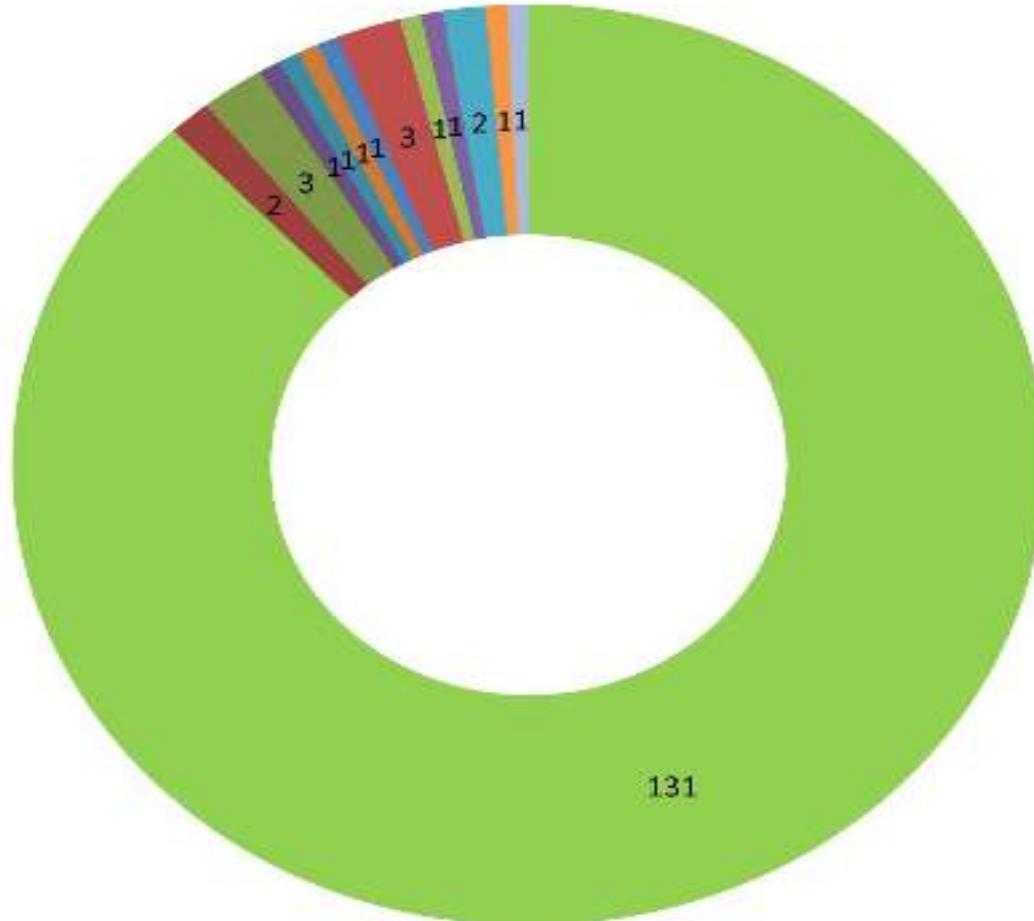

МІЖНАРОДНИЙ ВІДКРИТИЙ КОНКУРС
ТЕРИТОРІЯ ГІДНОСТІ /
INTERNATIONAL OPEN COMPETITION
TERRA DIGNITAS

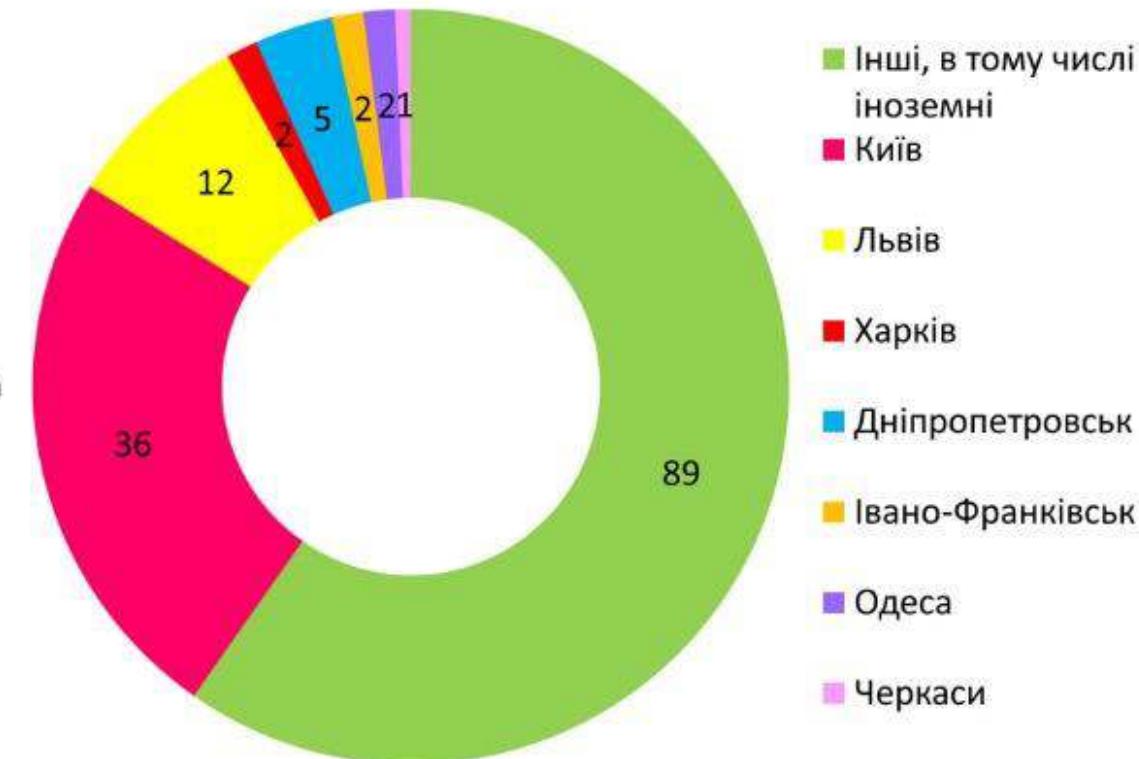
Міністерством культури України та Київською міською державною адміністрацією організовано Міжнародний відкритий конкурс на концепцію оновленого громадського простору ядра міста Києва з меморіалізацією подій Революції гідності «Територія Гідності». Проведення конкурсу має на меті: увіковічення пам'яті Героїв Небесної Сотні, створення Музею Свободи/Музею Майдану, перетворення території революційних подій на Територію Гідності. У червні 2015 року визначено переможців за чотирма номінаціями.

За інформацією з офіційного веб-сайту конкурсу «Територія Гідності» на конкурс було подано 478 заявок з 40 країн світу. У підсумку надійшло 149 конкурсних проектів з 13 країн світу: України, Литви, США, Китаю, Японії, Ірландії, Індії, Росії, Іспанії, Тайваню, Італії, Німеччини, Канади.

Країни

Міста

Національний банк України у 2015 році започаткував серію ювілейних та пам'ятних монет «Героям Майдану». Серія складається з трьох монет з некоштовного металу номіналом у 5 гривень: Євромайдан, Революція гідності, Небесна Сотня. Монети введено в обіг 18 лютого 2015 року.

Монета «Революція Гідності» - присвячена громадянській мужності і патріотизму, які виявили громадяни України всіх національностей, прагнучи розвивати та зміцнювати демократичну державу, конституційні засади демократії, права і свободи людини.

Аверс

Реверс

Монета «Євромайдан» - присвячена акціям протесту, що відбулися в Україні протягом листопада 2013 року - лютого 2014 року і були наповнені прагненням до змін, європейського напряму розвитку нашої держави.

Аверс

Реверс

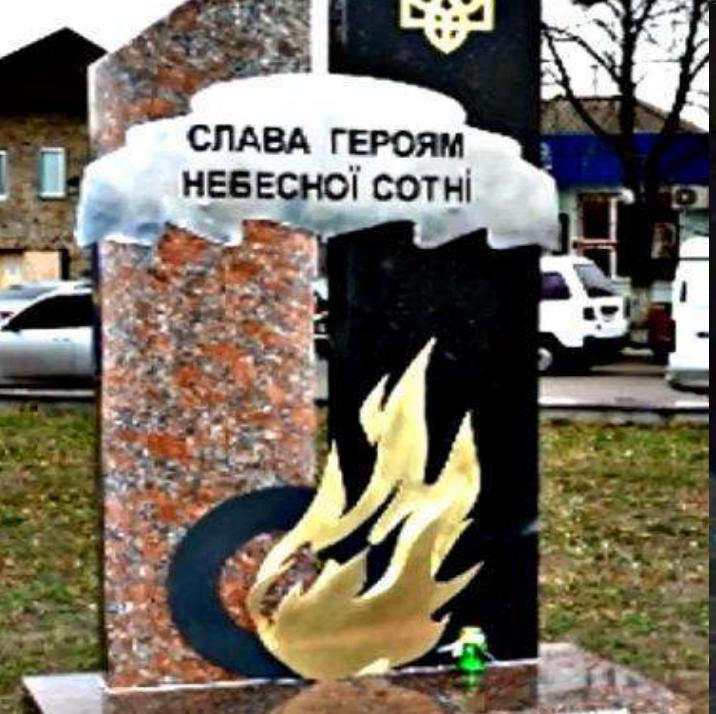
Монета «Небесна Сотня» - присвячена пам`яті героїв, які стали символом гідності, кожен з яких здійснив особистий подвиг, повставши проти насилия та несправедливості, віддавши найцінніше - своє життя за нову відроджену Україну.

Аверс

Реверс

Пам'ять Героїв Небесної Сотні вшановують по всій країні: створюються меморіали, возводяться пам'ятні знаки, перейменовуються вулиці, школи, сквери, складаються пісні, знімаються фільми ... Український народ пам'ятає своїх Героїв та шанує пам'ять про них.

A photograph showing a group of people in a field, possibly a war-torn area. In the center, a man holds a large white flag with the letters 'СЛАВ' (Slava) written on it in blue. He is wearing a dark cap and glasses. Behind him, other people are visible, some appearing to be in military uniforms. The background is filled with smoke and debris, suggesting a recent explosion or conflict.

Герої не вмирають

Розділ III. Герої Небесної Сотні Донецької області

Серед Героїв Небесної Сотні посмертно присвоєно звання «Герой України» чотирьом героям з Донеччини, а саме:

1. Бондареву Сергію Анатолійовичу, 24.11.1981 м. Краматорськ – 18.02.2014, м. Київ.
2. Наумову Володимиру Григоровичу, 09.03.1970 сел. Шевченко, Добропільський район – 18.02.2014, м. Київ.
3. Пантелейєву Івану Миколайовичу, 01.12.1981, Ясинуватський район – 20.02.2014, м. Київ.
4. Чернявському Дмитру Олександровичу, 05.03.1992, сел. Артемівське, Артемівський район – 13.03.2014, м. Донецьк.

Бондарев Сергій Анатолійович

Сергій народився 24 листопада 1981 року у м. Краматорську. Захоплювався історією, навчався у Донбаській Державній Машинобудівній Академії на факультеті автоматизації машинобудування за спеціальністю інформаційні технології програмування. З Краматорська переїхав до Одеси, де і познайомився зі своєю дружиною. Декілька років потому вони разом переїхали до Києва, де Сергій працював провідним програмістом у відомій компанії GlobalLogic Україна.

З початком протестів Сергій майже щодня ходив на Майдан, не маючи ані шолому, ані будь-якого захисту. Він приходив і допомагав будувати барикади. 18 лютого після роботи він знов прийшов на Майдан, о 19.40 він востаннє виходив на зв'язок, друзі та родичи розпочали пошуки. Пізніше стало відомо, що Сергій загинув під час штурму Будинку профспілок від чотирьох кульових поранень.

«Сергій був для мене одночасно прекрасним люблячим чоловіком, вірним другом, мудрим наставником і надійним партнером, з яким можна було упевнено і спокійно крокувати по життю, долаючи усі перешкоди і радіючи кожному дню. Його світлий образ, щира усмішка завжди житимуть в наших серцях.»

Світлана Бондарєва

Владимир Шаров, управляющий директор GlobalLogic Украина, разослал письмо сотрудникам о гибели коллеги

Сегодняшний день был объявлен всеукраинским днем скорби по погибшим в противостояниях, которые происходили 18-го февраля по всей Украине.

Но этот день вдвойне скорбный для всего GlobalLogic, так как совсем недавно, после продолжительных поисков в среду и четверг мы узнали о трагической гибели на Майдане нашего коллеги из Киева - Сергея Анатольевича Бондарева.

Мы соболезнуем его супруге Светлане, родным, близким и коллегам, которые знали Сергея и работали с ним. Он был ответственным человеком, прекрасным другом и не заслуживал такой судьбы. От имени компании мы поможем семье и близким Сергея в организации всего, что необходимо в этой связи.

Ребята, коллеги. Я прошу Вас: берегите себя, будьте осторожными и внимательными, ведь каждого из нас ждут дома живыми.

Героя поховали на кладовищі у сел. Чабани Києво-Святошинського району Київської області.

25 листопада 2015 року у Загальноосвітній школі № 9 м. Краматорська відкрито пам'ятну дошку Герою Небесної Сотні, Герою України Бондареву Сергію

Наумов Володимир Григорович

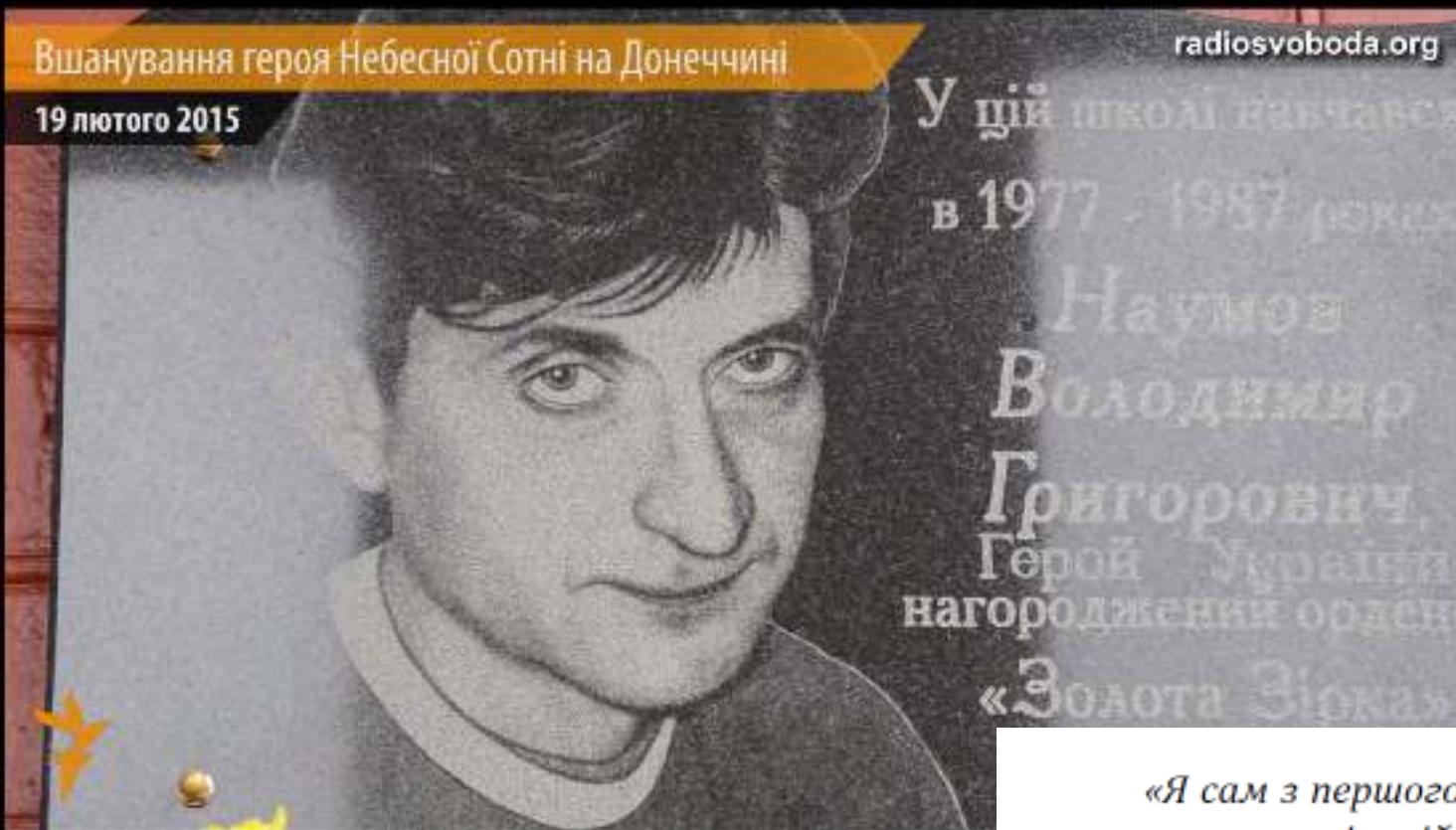

Володимир народився 09 березня 1970 року у с. Шевченко Добропільського району. Захоплювався творами Тараса Шевченка. Навчався у Світлівській ЗОШ I-III ступенів Добропільської районної ради. Проживав у м. Родинське, де і працював водієм у житлово-експлуатаційній конторі.

За покликом серця Володимир поїхав до Києва на власному авто та одразу записався до Самооборони Майдану. 18 лютого його тіло знайшли на Трухановому острові у Києві. Володимира викрали та вбили.

19 лютого 2015 року в Світлівській Загальноосвітній школі I-III ступенів Добропільської районної ради відкрито меморіальну дошку на його честь.

«Я сам з першого дня був на Майдані та бачив як люди вибирають право жити у вільній країні... Люди Донеччини хочуть миру і праぐнуть жити у незалежній країні.»

Прикладом цієї боротьби є життєвий шлях Героя України Володимира Наумова.

Олександр Кіхтенко

Пантелєєв Іван Миколайович

Іван народився 01 грудня 1981 року в Ясинуватському районі, виріс у м. Краматорську. Останні роки жив у с. Дмитрівка з 90-річною бабусею, яку доглядав. Іван був музикантом та солістом гурту «Небо Мінуса», писав вірші, був справжнім патріотом своєї країни.

Іван поїхав до Києва 10 грудня. Події на Майдані 30 листопада 2013 року не залишили його байдужим, він хотів захистити людей. Протягом всього часу, що Іван був на Майдані, він жив у наметі на вул. Інститутській.

Рідні постійно стежили за ситуацією в Києві та просили його повернутись додому. Востаннє виходив на зв'язок вранці 19 лютого.

20 лютого Іван загинув. За свідченнями лікарів, Іван мав у тілі сім кульових поранень.

«Тут побили дівчинку — журналістку, ми допомогли їй. Я не можу повернутися. Я повинен бути тут».

Пантелеєв Іван.

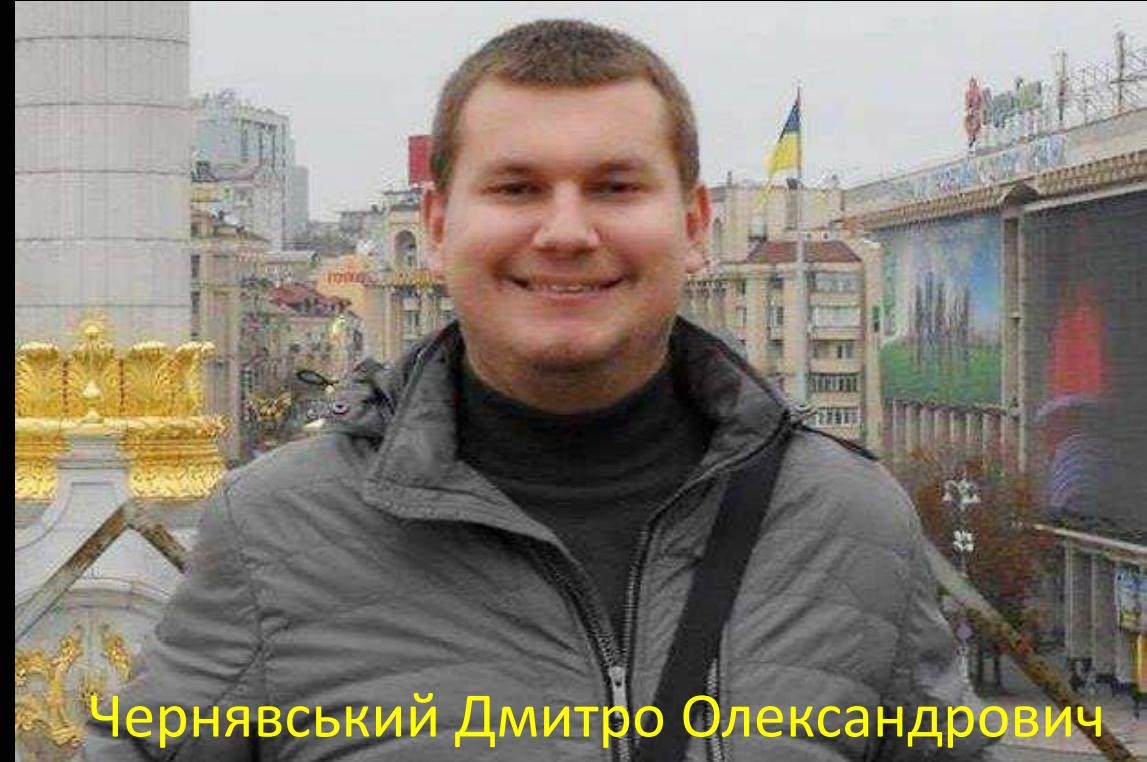

26 листопада 2015 року в
Загальноосвітній школі №10
м. Краматорська відкрито
меморіальну дошку на його
честь.

Дмитро народився 05 березня 1992 року у сел.Артемівське Артемівського району. Навчався у Бахмутській ЗОШ № 18, по закінченню вступив до Донецького національного університету на обліково-фінансовий факультет. Дмитро завжди цікавився історією, мав активну громадську позицію.

Чернявський Дмитро Олександрович

У жовтні 2011 року він увійшов до лав ВО «Свобода». У березні 2011 року призначений керівником прес-служби Донецького міського осередку. З березня 2013 року - керівником прес-служби Донецького обласного осередку партії, був організатором низки культурних акцій: покладання квітів до пам'ятників, ходи з українськими прапорами.

13 березня 2014 року був добровольцем у самообороні, яка охороняла учасників мітингу за єдність України в м. Донецьку. Після завершення мітингу група озброєних проросійських бойовиків напала на його учасників. Дмитро Чернявський загинув від ножового поранення, захищаючи відхід мирних демонстрантів.

07 травня 2015 року в Загальноосвітній школі № 18 м. Бахмута відкрито
меморіальну дошку на його честь.

Герою Небесної сотні

В цій школі в 1999-2009рр.
навчався Герой України
Дмитро Чернявський,
який загинув у Донецьку
під час Революції гідності.

«Прагнення осмислити сьогодення, тих процесів, що відбуваються в
сусільстві, любов до історії допомогли Дмитру зробити і правильний
життєвий вибір.»

Федяєва Оксана Анатоліївна.
Вчителька історії ЗОШ № 18
імені Дмитра Чернявського
м. Бахмут

A black and white photograph of a young girl standing in a snowy, rocky landscape. She is wearing a traditional Ukrainian outfit, including a white blouse with colorful embroidery, a red skirt with a lace hem, and a long, multi-colored sash (blue, yellow, pink) tied in a knot. A large, vibrant wreath of yellow and blue flowers adorns her head. The background is dark and textured, suggesting snow-covered ground and trees.

Зима, що нас змінила ...